

Τὸ Σερί ζητεῖ Βεζύρη καὶ Ντοβλέτι, ποῦ νὰ σπύβουν
 ὅτ' οὐδὲ χωρὶς μιὰ,
 καὶ τὴν μούρη τῶν νὰ τρίβουν
 ὅτ' οὐδὲ Σουλτάνου τὰ χαλιά.

Τὸ Σερί ζητεῖ Σουλτάνους
 σάν τοὺς περασμένους, νάνε,
 καὶ ἢ δικαιοσύνη νάνα
 μόνο γιὰ τοὺς Μουσουλιμάνους.

Τὸ Σερί, βρε κοκαλιάρη, θέλει σὺνὰ τὸν ραγιά,
 τὸ Σερί τοὺς ἀλλοφύλους
 τοὺς νομίμα παλιοσκόλους,
 καὶ ἔπιτρέπει ἰσοῦς πιστούς του νὰ τοὺς σφάζουν σάν τραγιά.

Τοιγαροῦν γι' αὐτὰ δικαίως τόσος κόσμος ἀπορεῖ,
 καὶ γι' αὐτὰ δὲν θὰ μ' ἀπορέση
 τὸ μ' ἀλό μου νὰ χωρέση
 πῶς τὸ Σύνταγμα τὸ θέλουν σύμφωναν μετ' τὸ Σερί.

Ταῦτα, φίλε μου, καὶ μένει κερηνός πρὸ τῆς Βουλῆς
 ὁ πιστός σου Φασουλῆς.

Ὁ Φασουλῆς τῶν Ἀθηνῶν ἰστοῦν Κάλιστο τῶν Γερμανῶν.

Ἄβε, Τσέζαρ... Καίσαρ χαίρε,
 ὅστος Ρωμηὸς ἐλαίβας φέρε.
 Ἄνθισμένοι ψάλλον τόσους
 με λαγόντα, με βρολιά,
 καὶ γιὰ σένα διεκόπη
 τῆς Βουλῆς μας ἡ δουλειά.

Χαίρε, Καίσαρ Γερμανέ,
 κρῶτε τὸν κλεινὸν κλεινέ,
 Σείρει καὶ Ἀθηνεῖνέ.

Πάλι καλὸς ὄρισος
 ὅτ' οὐ λαμπρὸν Ἀγύλιον...
 τόρα πῶς τὸ γνώρισος
 τὸ χαρτοβασίλειον.

Τώρα τῶμαθε καλά
 τῆς γῆς ὅλης τὸ καμάρι,
 ἔσεις τι κατὸ φουμάρι
 καὶ πῶς ὀφείβει γιὰ φιλά.

ἔσεις πλέον, Ἱμπεράτορ,
 πῶς καθέννας μας προπάτορ
 χαίρει βλέπον ἀπογόνους
 σάν καὶ τούτους τοὺς συγγόνους.

Καὶ τῆς γῆς μας ὀδδα δρέπει
 καὶ καὶνὸς ἀναποθεῖς,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπει
 καὶ τὸν Κόντε μᾶς ἀποθεῖς.

Φαίνεται καὶ σὺ τὸν Τζωρτζή πῶς πολὺ τὸν ἐκτιμᾷς
 καὶ τοῦ κᾶνεῖς καὶ τραπέζια καὶ τὸν κᾶνεῖς ὁ ἐκδρομάς.
 Ἔχεις ὁ ἴση ὀφίς Καίσαρ... δὲν ἐξοικονεῖται κᾶνεῖς
 ὁμοίως τοῦ Κυβερνήτης...
 εἶναι γιὰ παροικιάσεις καὶ γιὰ τῶρους εὐγενεῖς
 προτομᾶστορες, τεχνίτες

ἔσεις πάντα νὰ μιλῆ
 με κομψότητα σπανίαν...
 πνεῦμα, δεξιάτης χάρις.

Καὶ φοβούμεθα πολὺ
 μήπως εἰς τὴν Γερμανίαν
 καγκελάριον τὸν κᾶνης.

Τίμα, Καίσαρ, τὸν Τζωρτζή,
 ποῖναι σᾶς, ὅστος, τῶμα,
 μὰ δὲν εἶχε ροιζωὸ καὶ γεννηθῆναι ἔδω πέρα
 γιὰ νὰ σκίνη κάθ' ἡμέρα,
 καὶ ὅπως καὶ τοῦ Προμηθέως νὰ τοῦ τρῶνε τὸ σηκόπι
 πότε με θυμοῖς ἐμπόρον, πότε με τὸν Παταφώτη.

Εἶθε, Καίσαρ, εὐμενῆ
 χάριν τοῦτου νὰ φανῆς,
 καὶ φιλέλλην νὰ γένῃς
 καθὸ πρῶτος συγγενῆς
 τῆς Ἑλλάδος τῆς κλεινῆς.

Ἄγαπᾶσού διχῶς σπᾶνήν, διχῶς θῶρακα καὶ κρᾶνος...
 εἰς τὴν γῆν τοῦ μεγαλοῦ
 καὶ τοῦ φιλόνους ἡλίου
 ὁ καθέννας εἶναι, Καίσαρ, Ζεπκελιν ἀεροκλιάνος.

Πῶς γι' αὐτὸν τὸν Ζεπκελιν κᾶνετε καὶ οἱ εἶς ἀντῆρα;
 ἔδω πέρα Ζεπκελιν εἶναι κᾶνετε στήν πεντάρα,
 Ὅλα μας τερροκλιάνα πάντα θοισαμβος τὰ στέφει...
 μὴ ζητήσης ἐπὶ γῆς,
 τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς εὐπαγεῖς,
 ζήτησέ τους εἰς τὰ νέφη.

Χαίρε, μεγάλη Καίσαρ καὶ μετ' τὴν Ἀγούστα,
 καὶ συμμορφόσους τόρα μετ' ἡ δικά μου γόστα.
 Ἔδω, ποῦ Τελωνεῖον μᾶς ἐκθαμβόνουσι κᾶνα,
 δὲν θάρρης ἐνα μόνον ἀκλίτη Ἀγυλλέα.

Μὰ πλῆθος Ἀγυλλεῖς
 ἄβρογος σὲ καρφενέδες
 κωθροὺς καὶ νωκεῖς
 ὡς εἶδος κουνενέδες.

Μὲ βερσεῖδρα μόνον
 γεμιστοὺς κατᾶστυχα,
 καὶ μύγαις διχῶς πόνο
 σοσιτόνους με λᾶστυχα.

Ἄμεριμὸν γυροῦσμε
 μέσα σὲ Σπανιάδες
 ψωμί ζητώντας χάρισμα.

Καὶ τὸν καιρὸ περοῦσμε
 πότε με πατινιάδες,
 πότε με πατινῶσιμα.

Καὶ κερῶσους ποικιλίας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγυλλίας.

Νέον Ἡμερολόγιον τὸ Κυθηραϊκόν,
 ποικιλὸν, ἀραιότατον, καὶ καλλιτεχνικόν.
 Ἐξέδωκεν εἰς Κύνθηρα Ἀγούστος Ἀλβανιάκης,
 ἀνὴρ οἰστρηλατοῦμένος πρὸς τὰ καλὰ συγχεῖας.